

Sygn. akt VIII C 2204/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w Ł.

przeciwko S. T.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 309,96 zł. (trzysta dziewięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 265,68 zł. (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia 6 lipca 2016 r., a od kwoty 44,28 zł. (czterdzieści cztery złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia 5 września 2016 r.
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt VIII C 2204/16

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z o.o. w Ł. w pozwie z dnia 2 czerwca 2016 r. skierowanym przeciwko S. T. wniósł o zasądzenie kwoty 342,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę składają się 265,68 zł. tytułem zapłaty za usługę zapewnienia łączności w sieci Internet oraz 76,86 zł. tytułem odsetek umownych za okres od dnia następnego po terminie płatności powyższej należności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Ostatniej wpłaty pozwany dokonał w dniu 17 lipca 2013 r. Podmiotem, który świadczył usługi na rzecz pozwanego oraz wystawiał faktury VAT była (...) spółka z o.o., która w dniu 29 września 2015 r. zawarła umowę cesji wierzytelności.

(pozew k. 8- 9)

Nakazem zapłaty z dnia 17 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kwotą 30 zł. tytułem kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 18)

W sprzeciwie wniesionym w dniu 11 lipca 2016 r. S. T. zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości i zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia. W przypadku nie uwzględnienia powyższego zarzutu, pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 132,84 zł. W ocenie S. T. do roszczenia powoda znajdzie zastosowanie dwuletni termin przedawnienia przewidziany w art. 751 kc, gdyż pierwotny wierzyciel w ramach prowadzonej przez siebie działalności, za wynagrodzeniem, świadczył usługi dostępu do sieci internet. Ponieważ wierzytelność objęta pierwszą fakturą VAT stała się wymagalna w dniu 18 kwietnia 2013 r., a w przypadku wierzytelności z drugiej faktury VAT nastąpiło to w

dniu 18 października 2013 r, natomiast pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 1 czerwca 2016 r., to oba roszczenia uległy przedawnieniu. W przypadku przyjęcia dłuższego, trzy letniego terminu, przedawnieniu uległaby wierzytelność objęta pierwszą fakturą VAT.

(sprzeciw k. 21- 22)

W odpowiedzi strona powodowa złożyła w dniu 27 lipca 2017 r. pismo, którym poparła powództwo w całości. Co do zarzutu przedawnienia powód podniósł, że roszczenie dochodzone pozwem przedawnia się z upływem okresu wskazanego w art. 118 kc.

(pismo procesowe k. 25)

Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 roku powód podtrzymał powództwo w zakresie kwoty 32,58 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na dokonanie przez pozwanego na rzecz pierwotnego wierzyciela trzech wpłat w kwocie 44,28 zł., 132,84 zł. i 132,84 zł., które w pierwszej kolejności zostały zaliczone na poczet odsetek, a później na poczet należności głównej.

(protokół rozprawy k. 33- 34)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2004 r. S. T. zawarł z (...) spółka z o.o. w Ł. umowę o świadczeniu usług sieciowych.

(umowa o świadczeniu usług sieciowych k. 12)

W dniu 2 kwietnia 2013 r. (...) spółka z o.o. w Ł. wystawiła wobec S. T. fakturę VAT nr (...) za usługę w postaci internetu stacjonarnego za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. na kwotę 132,84 zł.

(faktura VAT nr (...) k. 13)

W dniu 2 października 2013 r. (...) spółka z o.o. w Ł. wystawiła wobec S. T. fakturę VAT nr (...) za usługę w postaci internetu stacjonarnego za okres od 1 października 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. na kwotę 132,84 zł.

(faktura VAT nr (...) k. 14)

Pismem z dnia 10 sierpnia 2015 r. (...) spółka z o.o. wezwała S. T. do zapłaty m. in. kwoty 265,68 zł. tytułem zaległych faktur.

(pismo k. 15)

Pismem z dnia 29 września 2015 r. (...) spółka z o.o. zawiadomiła S. T. o dokonanych w dniu 29 września 2015 r. przelewach wierzytelności wynikających z faktur VAT nr (...) i VAT nr (...) w łącznej kwocie 265,68 zł.

(pismo k. 16)

W dniu 6 lipca 2016 r. na rachunek bankowy (...) spółka z o.o. w Ł. wpłynęła kwota 132,84 zł. tytułem opłaty za Internet dokonana przez S. T..

(wydruk z historii rachunku bankowego k. 31)

W dniu 5 września 2016 r. na rachunek bankowy (...) spółka z o.o. w Ł. wpłynęła kwota 44,28 zł. tytułem opłaty za Internet dokonana przez S. T..

(wydruk z historii rachunku bankowego k. 32)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

W przedmiotowej sprawie (...) spółka z o.o. w Ł. dochodziła od S. T. zapłaty kwoty 342,54 zł., na którą składały się 265,68 zł. tytułem zapłaty za usługę zapewnienia łączności w sieci Internet oraz 76,86 zł. tytułem odsetek umownych.

Na wstępie rozważań prawnych należy zauważyć, że w związku z cofnięciem na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 r. powództwa zakresie kwoty 309,96 zł. (342,54 zł.- 32,58 zł.) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, postępowanie w tej części podlegało umorzeniu. Stosownie do przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może zostać cofnięty bez konieczności uzyskania na powyższą czynność zgody pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W rozpoznawanej sprawie powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, zatem powyższe cofnięcie pozwu nie wymagało zgody pozwanego. Oceniając skuteczność powyższych czynności procesowych Sąd stosownie do przepisu art.203 par 4 k.p.c. uznał cofnięcie pozwu za dopuszczalne, albowiem czynność ta nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współzycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa. Uwzględniając zatem, iż strona powodowa cofnęła pozew w powyższym zakresie ze skutkiem prawnym, należało dojść do przekonania, iż wydanie wyroku w przedmiotowej sprawie w tej części stało się zbędne i w myśl przepisu art.355 k.p.c. w związku z art.203 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 309,96 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

Natomiast w pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu, gdyż w ocenie Sądu (...) spółka z o.o. w Ł. nie wykazała swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do S. T. wynikająca z zawartej przez pozwanego z (...) spółka z o.o. w Ł. umowy o świadczenie usług sieciowych w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał bowiem, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) spółka z o.o. w Ł..

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy wskazanej w treści pozwu, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyznowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Strona powodowa nie przedstawiła umowy nabycia od (...) spółka z o.o. w Ł. wierzytelności objętej pozwem. W tym miejscu można zauważyć, że powód nie próbował nawet wykazać, że wymieniona spółka, jest następcą prawnym (...) spółka z o.o. w Ł., z która

pozwanego łączyła umowa. Co prawda powód przedstawił pismo z dnia 29 września 2015 r. zawiadamiające S. T. o dokonanych w dniu 29 września 2015 r. przelewach wierzytelności wynikających z faktur VAT nr (...) i VAT nr (...) w łącznej kwocie 265,68 zł. Jednak jest to pismo wystawione przez (...) spółka z o.o. i podpisane przez prezesa zarządu powodowej spółki, a zatem przez rzekomego nabywcę wierzytelności, a nie przez pierwotnego wierzyciela. Powyższy obowiązek udowodnienia legitymacji procesowej czynnej był o tyle istotny, że pozwany zaskarżając sprzeciw, wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Brak wykazania istnienia legitymacji procesowej czynnej zwalnia Sąd od konieczności oceny zasadności podniesionego przez S. T. zarzutu przedawnienia roszczenia. Ocena ta byłaby o tyle utrudniona, że dokonana przez pozwanego częściowa zapłata nastąpiła na rzecz pierwotnego wierzyciela, a działający w imieniu powoda prezes jego zarządu nie był w stanie odpowiedzieć na pytanie na poczet, której należności i w jakiej części zostały zaliczone wpłaty pozwanego.